

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2021. február 28.

Nyíregyháza

Istentisztelet (Böjt 2. vasárnapja)

Igehirdetés címe: Emberi „pozíciógyártás” – Krisztusi szolgálat

(1. dia) „²⁰Akkor odament hozzá Zebedeus fiainak anyja a fiaival együtt, leborult előtte, és kérni akart tőle valamit. ²¹Jézus megkérdezte tőle: Mit kívánsz? Ő így felelt: Mondd, hogy melletted üljön az én két fiam a te országodban, az egyik jobb kezed, a másik bal kezed felől. ²²Jézus így válaszolt: **(2. dia)** Nem tudjátok, mit kértek. Kiihatjátok-e azt a poharat, amelyet én fogok kiinni? Ők így feleltek: Kiihatjuk. ²³Erre ő ezt mondta nekik: Az én poharamat kiisszátok ugyan, de hogy ki üljön jobb és bal kezem felől, azt nem az én dolgom megadni. Azoké lesz, akiknek az én Atyám elkészítette. **(3. dia)** ²⁴Amikor ezt meghallotta a többi tíz, megharagudott a két testvérré. ²⁵De Jézus magához hívta őket, és ezt mondta: Tudjátok, hogy a népek felett zsarnokoskodnak fejedelmek, és vezetőik hatalmaskodnak rajtuk. ²⁶De közöttetek ne így legyen, hanem aki nagyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, ²⁷és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgátok. ²⁸Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” Mt 20,20-28

Drága Gyülekezet!

Böjt 2. vasárnapjának azt a címet adták **(4. dia)**, „*az Úr szolgája*”. Ez a két szó az egymás közötti viszonyra utal, ami ékes ellentétje annak, amit a mai történetünkben vélünk felfedezni. A címben kettős utalást láthatunk, hiszen egyik értelemben **(4/a dia)** Jézus Krisztusra utal, akit az Atya küldött ebbe a világba, önmagát az Atya akaratának rendelte alá, és ahogy Pál a Filippi levélben ír Jézusról – „**szolgai formát vett fel**” Fil 2,7. Jézus Krisztus az Úr szolgájaként jött ebbe a világba, hogy teljesítse feladatát és mindent ennek rendeljen alá. A másik értelemben **(4/b dia)** pedig egy viszonyt fejez ki, akiket Jézus megszólított, elhívott követésére, az Ő tanítványait az Ő szolgálatára hívott el. Ezért mondja János evangéliumában, „**Aki nekem szolgál, az engem kövessen**” Jn 12,26. Ahogy Jézus alá rendelte magát az Úrnak, Atyjának és szolgájává lett, úgy rendeli alá magát a tanítvány Jézusnak, az Urak Urának, és neki szolgál. Így érthetjük meg ezt a címet, ezt a kettős szolgai viszonyt.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Történetünkben azonban valami elképesztő hatalmi mámort, hatalomittas hozzáállást láthatunk az aggódó szószóló édesanyától és a két tanítványtól, Jakabtól és Jánostól. Az emberi én azért ott van bennük, a hataloméhség, a feljebb való törekvés. Néhány verssel korábban Jézus beszél arról, hogy **(5. dia)** „**Bizny mondom nektek, hogy ti, akik követtek engem, a megújult világban, amikor az Emberfia beül dicsőségének trónszékébe, ti is tizenkét trónszékbe ültök, és ítéletet tartotok Izráel tizenkét törzse felett.**” Mt 19,28. Ezt a mondatot félreértve ők a dicsőség-nél dicsőségesebb pozícióra vágynak, magasabb helyre, hogy felülkerekedhessenek a többiekén, ami megkülönbözteti őket a másiktól. Az a „*kivagyok*”-iség ebben a történetben is mennyire jól bemutatja, hogy nem csak a világban, de a tanítványi körben, az egyházban is jelen van. Nem csak a piciny gyermek tudja egészen kicsi korban a személyes névmás ragozásait **(6. dia)**, az első szavai között van az „*én...*”, „*engem...*”, „*nekem...*” „*enyém...*”, hanem ez végig kísér bennünket egész életünkben. Ez az „*én*” körül való forgás, a hataloméhség, a pozíció kiharcolás. Minden rólam szól,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

nekem kell minden, engem illet minden, mert minden az enyém és csak akkor – de lehet, hogy akkor sem – nyugszom meg, ha minden az enyém.

Ady szavaival élve *(Sem utódja, sem boldog őse...)* **(7. dia)**:

„*De, jaj, nem tudok így maradni, Szeretném magam megmutatni, Hogy látva lássanak, Hogy látva lássanak.*”

Milyen jól megfogalmazta Ady az ember belső vágyát. Nem tud nyugton maradni, mert szeretné magát láttatni, hogy felfigyeljenek rá, hogy megmutassa magát, hogy ő valaki, hogy felnézzenek rá, felfigyeljenek rá. Magára felhívni a figyelmet, láttatni magát, valakivé lenni. Ilyenek vagyunk mi emberek! És ez hajtotta az aggódó édesanyát, aki azt gondolta, hogy a legjobbat akarja gyermekeinek, ezért közbenjár értük Jézusnál. Először nézzük meg ezt a drága édesanyját. Ki ez az édesanya?

(8. dia) Nagy valószínűség szerint Jézus édesanyjának, Máriának volt a testvére. Ezért Jézus, valamint János és Jakab unokatestvérek voltak. Ez a rokoni szál bátoríthatta arra, hogy nagynéniként egy komoly kéréssel keresse fel Jézust.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Mit szeretett volna ez az édesanya? **(9. dia)**

A jószándék vezérli őt, hiszen melyik édesanya ne szeretne jót a gyermekeinek, melyik édesanya ne harcolna gyermekeiért?! Szeretné a legjobbat nekik, s mindeközben nem is gondolja, hogy gyermekeiben, Jakabban és Jánosban erősíti azt a bizonyos „én”-t. Erősíti bennük, hogy különbek a többiekénél, többet érdemelnek, mint a többiek. Többnek látja és láttatja gyermekeit a többiekénél és jószándékával feszültséget teremt a tanítványok között. Erre a rokoni szárra felfűzve kérését azt gondolja, hogy közelebb van a „tűzhöz”, ez jár neki, mert a családi helyzet révén ők többek, mint a többiek. Ha Jézus nem kezelte volna oly bölcsen és szeretettel ezt a helyzetet, akkor ez a jószándék komoly versengést idézett volna elő, és ez a feszültség elhatalmasodva pokollá tette volna a tanítványi kör életét. Mint ahogy egyébként ez a fajta jószándék pokollá tudja tenni családon belül az életet. Látjuk, milyen versengések vannak testvérek között, férj-feleségek között és milyen pokollá tud válni akár a munkahelyen is az élet a folyamatos „kivagyok”-iság, „többnekképzseliség” miatt. Csupa jószándék vezérli

ezt az édesanyát, de tudjuk, hogy **(10. dia)** „*a pokolba vezető út is jószándékkal van kikövezve*”. Hány ilyen jószándékú kezdeményezés van, aztán hova vezet családon belül, munkahelyeken, a mindennapi életben, gyülekezetekben vagy az egyházban? Milyen hatalmi harcokat tud előidézni, amikor valaki többnek gondolja magát a másiknál? Ennek a hatalmi játéknak lehetünk nap, mint nap szemtanúi a világban és ennek az ördögi hatalmi játéknak válnak sokan áldozatává. Aztán ez a hatalomra törekvés jelenik meg az egyházban is, gyülekezetekben is, ahogy akkor a tanítványi körben is. Ez végig kíséri az emberiséget.

(11. dia) A tanítványok édesanyjuk mögött szemlélik a kéreésre a reakciót és édesanyjukkal egyetértésben vágynak ők is erre hatalmi pozícióra Jézus jobb – és bal oldalán. Azt gondolják, hogy családi kapcsolatokat kiaknázva, a nagynéni tud néhány jó szót szólni az érdekükben. Közel lenni a tűzhöz és közel(ebb) férközni, mint a többiek. Az ember mindig fokozni szeretné magát, nem egyszerűen nagy lenni, hanem nagyobb lenni, aztán vannak, akik még ennél is nagyobbra vágynak, ők a legnagyobbak akarnak

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

lenni. Ezt a megkülönböztetést, versengést, nagyravágyást látjuk e mögött a szándék mögött. **(12. dia)** Jézus azonban ennek a hatalmi törekvésnek nem ül fel, nem az érzelmei vezérlik, nem tekint a többnek a családi kötelékek miatt sem a nagynénjét, sem az unokatestvéreit. Ő nem azért jött, hogy hatalmi érdekeket szolgáljon ki, pozíciókat teremtsen, embereket emeljen fel, másokat pedig soroljon hátrébb. Jézus nem úgy gondolkodik, mint ez az édesanya, vagy mint János és Jakab. Ő nem helyez egyeseket előrébb, egyeseket pedig hátrébb. Jézus nem törtetett, Ő nem „pozíciógyáros”, Ő egész életében szolgálta az Atyát és maradt meg ebben szolgálai viszonyban. Sosem élt vissza a hatalmával, nem gondolta magát többnek, ahogy mi emberek gondoljuk, nem többre törekedett, hanem annak ellenére, hogy „**neki adatott minden hatalom Mennyen és Földön**”, ezt sosem érezte, hanem mindig alázattal élt az Atyától neki ruházott hatalommal.

Jézus ezt a jószándékú kérést egy kérdéssel próbálja merdebe terelni. **(13. dia)** „**Kiihatjátok-e azt a poharat, amelyet én**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

fogok kiinni?” Az egy pohárból való ivás az sorsközösséget jelentett. Jézus a szenvedésére, a halálára gondol, amelyben már előre vetíti, hogy hogyan fog(nak) ők és a tanítványok meghalni. **(14. dia)** Ugyan arra a sorsra fognak jutni. János az egyetlen – ahogy látjuk itt az ábrán –, aki természetes halállal hal meg, mindenki más sorsközösséget vállalva Jézussal sajnos mártírhalált haltak. Jakab lesz az első mártír, akit Kr. u. 42-ben karddal ölet meg Heródes király (ApCsel 12,1) a mai Spanyolország területén.

Erre a jézusi kérdésre azonnal azt válaszolják, hogy „kiisszák” nem sejtve még, hogy mi vár rájuk. Ilyen fogadkozást már hallhattunk egyszer Pétertől is, amikor azt mondja **(15. dia)**: „³⁵**Péter így válaszolt: Ha meg is kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg. Ugyanígy beszélt a többi tanítvány is.**” Mt 26,35.

Jézus tudja, hogy azokat, akiket elhívott, akik sorsközösséget vállaltak vele, milyen életük lesz, ezért válaszolja nekik Jézus, **(16. dia)** „**Az én poharamat kiisszátok ugyan...**”, de ez még nem jogosítja fel őket, hogy érdemeket szerezzenek Jézusnál,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

vagy bármiféle előnyhöz juttassák a többiekkel szemben. Ezért óvja őket Jézus és azt mondja nekik **(16/a dia)**: „**26 De közöttetek ne így legyen**”. Lehet, hogy a világban így van, a császári korban különösen is megtapasztalták a hatalmaskodók, hatalmukkal visszaélők magatartását, de közöttetek ne így legyen – mondja Jézus. Ez nem csupán óvás, hanem parancs is Jézustól a jövőre nézve is. Aki Krisztussal összeköti az életét, annak nem lehet olthatatlan hatalomvágya, nem keresheti az önmaga dicsőségét, nem helyezheti önmagát mindenkinél előrébb, nem tarthatja önmagát különbnak a másiktól, mert akkor nem Krisztusnak rendeli magát alá, hanem a saját hataloméhségét kívánja kielégíteni. Ez pedig nem Krisztustól van.

Szegény Salomé, és az ő fiai. Mennyire emberien gondolkodtak, és nagyon sok esetben mi is mennyire emberi módon gondolkodunk a mindennapi életünkben, gyülekezetben, egyházban. Ragaszkodunk pozícióinkhoz és azt gondoljuk a pozíciónk miatt lehetünk bárkik is. Nem a pozíciónk tesz bennünket valakiké, mert az ma van, holnap nincs. Azonban aki Jézussal él, ebben a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

pozícióban éli az életét, aki szolgál és marad ebben a szolgálati állapotban, az egyrészt tisztában van a maga helyzetével, nem tartja többnek magát, mint amennyi valójában, másrészt pedig önzetlenségével szolgálja a másik ember javát. Ahogy Jézus is „**nem tekintette zsákmánynak, hogy egyelő Istennel**”, hanem életét adta oda váltságul, ez azt jelentette, hogy az Atyától kapott hatalmat nem öncélúan használta, hanem minden ember váltságát szolgálta. Ezt próbálja megértetni nagynénjével és az ő tanítványaival. Aki pedig Őt akarja követni, az nem gondolkodhat pozíciókban, nem a helyezkedéssel kell foglalkozni, hanem Őt lehet szolgálni és emberek érdekében tenni.

(17. dia) „Az Úr szolgája” ennek a vasárnapnak a címe. Azt látjuk, hogy Jézus engedelmes volt a kereszthalálig, de vajon mi milyen kéréssel és kérdéssel megyünk Őhozzá? Hataloméhséggel, vagy a keresztkövetés alázatával? Erre irányítsa tekintetünket ez a történet!

Ámen!